

On són les dones en la música catalana?

On són les dones en la música catalana? Als escenaris dels grans festivals, segur que no. Aquesta és la conclusió principal d'un informe elaborat per l'"Anuari de la Música', del Grup Enderrock, que es presenta avui i que CRÍTIC avança en primícia. Per primera vegada disposem de dades empíriques sobre la presència de dones en els festivals principals. Un espòiler: no són bones.

Roger Palà / @rogerpala

On són les dones en la música catalana? Als escenaris dels grans festivals, segur que no. Aquesta és la conclusió principal d'un **informe elaborat per l'"Anuari de la Música', del Grup [Enderrock](#) i de l'ARC**, l'associació de mànagers de Catalunya, que es presenta avui i que CRÍTIC avança en primícia. Per primera vegada disposem de dades empíriques sobre la presència de dones en els festivals principals. Un espòiler: no són bones.

L'"Anuari de la Música' ha analitzat el cartell de **12 festivals catalans** en la seva edició de l'any 2016. El resultat és que, de 663 artistes programats, la presència de veus femenines es limita sols a l'11%, i que les bandes mixtes -on hi ha almenys una dona- representen un 15%. Globalment, sumant ambdues variables, només un 26% dels grups i artistes programats eren dones o comptaven com a mínim amb una dona en la formació.

Les dades de l'"Anuari de la Música' permeten constatar que als cartells dels festivals més visibles, els que tenen més presència als carrers o als mitjans, els noms de dones hi apareixen amb comptagotes. En el **Primavera Sound** i el **Sonar**, festivals més multitudinaris a la ciutat de Barcelona, les dones representen un 8% i un 12% respectivament, i les bandes mixtes, un 5% i un 4%. Al Cruïlla, el tercer gran festival massiu de la ciutat, les xifres són una mica millors: les artistes femenines suposen un 13%, i les bandes mixtes, un 17%.

Aquest informe és només el primer d'una sèrie que es repetirà cada any. L'"Anuari de la Música', del Grup Enderrock, vol seguir així l'exemple dels principals festivals mundials, que realitzen periòdicament auditories sobre la presència femenina als escenaris. Si fem la comparativa internacional, veiem que el festival de Glastonbury, al Regne Unit, va programar en la darrera edició un 20,2% de dones; Coachella, a Califòrnia, un 17%; Bonnaroo, a Manchester, un 16%, i Lollapalooza, a Xicago, un 14%. Les xifres en l'àmbit internacional, doncs, serien lleugerament superiors a la mitjana catalana.

Acampada Jove i Canet Rock, els pitjor posicionats

Els festivals pitjor posicionats entre els 12 analitzats són l'Acampada Jove i el Canet Rock, que no van programar cap artista femenina l'any 2016. En el cas de l'Acampada, un 88% dels grups eren formats exclusivament per homes, i un 12% comptaven com a mínim amb una dona, i en el cas de Canet, un 20% de les bandes comptaven amb presència femenina.

Laura Duran, directora artística del Canet Rock, va publicar a CRÍTIC [aquest article](#), on denunciava la situació de discriminació de les dones en el sector musical i, al mateix temps, donava els seus

arguments en relació amb la manca de presència femenina a Canet. En declaracions recollides per l'Anuari, Duran afirma que "som un festival de 'pop-rock' i de mestissatge. Si no en programem més, és perquè no n'hi ha del nostre 'target', i entre homes podem triar entre 450 grups".

Els **festivals amb més presència femenina** són l'Strenes, de Girona (amb un 33% d'artistes dones i un 19% de bandes mixtes), i el Guitar Festival, de Barcelona (amb un 20% de dones i un 9% de bandes mixtes). Tot i això, queden encara lluny de la paritat. Judit Llimós, directora artística del Guitar Festival, afirma a l'Anuari que, tot i la presència del 29% de dones en el seu festival, "no creiem en les normatives". "La paritat hauria de sortir del mateix programador", afirma.

L'informe de l'Anuari de la Música també recull declaracions de Xavier Díaz, director de l'Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC), que afirma que "calen quotes a les subvencions i altres accions que permetin major apoderament de futures professionals". Carmen Zapata, presidenta de Mujeres de la Industria de la Música (MIM), també afirma que "si els programadors volem realment un canvi, hem d'adquirir el compromís d'esbrinar què fan, on són les dones i fer un esforç per incloure-les als cartells. Són joves, estan ben formades i tenen talent".